

Skrytá história štyridsiateho verša – číslo dvadsaťšesť

Ezechiel číslo sedem

Jeff Pippenger

2026-08-12

Prorocká línia, ktorú označujem ako „koleso Józiaša“, sa začína vzburou starovekého Izraela, keď v roku 1097 pred Kristom odmietol Boha ako svojho kráľa. Prví traja králi (Saul, Dávid a Šalamún) sú označení ako tí, ktorí vládli štyridsať rokov, od roku 1097 pred Kristom až do roku 977 pred Kristom. Po Šalamúnovej smrti vzbura Jeroboáma a desiatich severných kmeňov uzatvára líniu prvých troch kráľov a začína líniu kráľov v severnom i južnom kráľovstve.

Prví traja králi sú symbolom mnohých právd, no jedným z kolies pravdy, s ktorým sú spojení, sú poslední traja judskí králi — Jehojakim, Jehojachin a Cidkija, ktorí zase predstavujú Kýra, Dária a Artaxerxa. Kýros, Dáriuš a Artaxerxes zasa predstavujú svoje tri dekréty siahajúce od roku 516 pred Kr. do roku 457 pred Kr.; tie zasa predstavujú troch anjelov zo Zjavenia štrnástej kapitoly, ktorí prichádzajú postupne v roku 1798, 19. apríla 1844 a 22. októbra 1844. Dejiny príchodu troch anjelov zo Zjavenia štrnástej kapitoly sa do posledného písmena opakujú v čase zapečatovania sto štyridsaťštyritisíc, čím sa identifikuje, že prorocká línia, ktorá sa začína pomazaním Saula za kráľa, dosahuje svoj záver, keď je víťazná cirkev pomazaná pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone. Táto línia zahŕňa aj koleso kráľa Joziaša, ktoré siaha späť k Jeroboamovej vzbuze v Bételi a Dane v roku 977 pred Kr.

Dvadsaťdva

Jeroboam nesie symboliku čísla dvadsaťdva, pretože vládol dvadsaťdva rokov, čím sa jeho svedectvo spája s dejinami reprezentovanými číslom dvadsaťdva, ktoré je symbolom spojenia Božstva s ľudstvom, ako to znázorňuje Danielovo videnie marah v dvadsiatom druhom dni, a číslom dvestodvadsať, z ktorého je číslo dvadsaťdva desiatkom.

A dní, ktoré kraľoval Jeroboam, bolo dvadsaťdva rokov; potom odpočinul so svojimi otcami a na jeho mieste kraľoval jeho syn Nádab. 1. kráľov 14:20.

„zmierenie“, predstavujúce spojenie božstva a ľudstva, je Kristovým dielom, ktoré sa začalo 22. októbra, čiže v desiatom mesiaci (gregoriánskom); desať krát dvadsaťdva sa rovná dvestodvadsať. Jeroboám postavil falošné oltáre v Bételi aj v Dáne, a preto je symbolom falošného uctievania nedele v spojení cirkvi (Bétel: znamená cirkev) a štátu (Dán: znamená súd).

Potom Jeroboam vystaval Síchem na vrchu Efraim a býval v ňom; odtiaľ vyšiel a vystaval Penuel. A Jeroboam si povedal vo svojom srdci: Teraz sa kráľovstvo navráti domu Dávidovmu. Ak tento ľud bude chodiť hore obetovať do domu Hospodinovho v Jeruzaleme, srdce tohto ľudu sa zasa obráti k ich pánovi, k Roboámovi, judskému kráľovi; zabijú ma a vrátia sa k Roboámovi, judskému kráľovi. Preto sa kráľ poradil a urobil dve zlaté

teľatá a povedal im: Dost' ste už chodili hore do Jeruzalema; hľ'a, tvoji bohovia, Izrael, ktorí ť'a vyviedli z egyptskej krajiny. Jedno postavil v Bételi a druhé umiestnil v Dáne. A táto vec sa stala hriechom, lebo ľud chodieval klaňať sa pred jedno až do Dána. Zriadil aj dom výšin a ustanovil kňazov z najnižšieho ľudu, ktorí neboli zo synov Léviho. A Jeroboam ustanovil sviatok v ôsmom mesiaci, na pätnásty deň mesiaca, podobný sviatku, ktorý bol v Judsku, a obetoval na oltári. Tak urobil v Bételi, obetujúc teľatám, ktoré zhotovil; a v Bételi ustanovil kňazov výšin, ktoré zriadil. A tak obetoval na oltári, ktorý zhotovil v Bételi, pätnásteho dňa ôsmeho mesiaca, totiž v mesiaci, ktorý si vymyslel vo svojom vlastnom srdci; a ustanovil sviatok pre synov Izraelových; obetoval na oltári a páľil kadidlo. 1 Kráľov 12:25–33.

V zakladajúcich dejinách desiatich severných kmeňov došlo k vzburе, ktorá bola predobrazená odmietnutím Boha ako Kráľa zo strany Izraela, a tiež vzburou Árona a zlatého teľat'a. Áronova vzburа sa odohrala v zakladajúcich dejinách starovekého Izraela a Jarobeáмова v zakladajúcich dejinách desiatich severných kmeňov. „Riadok na riadok“ Áron ako veľkňaz predstavuje cirkev a Jarobeám ako kráľ predstavuje štát. Tieto dve zakladajúce vzbury tvoria jednu líniu, ktorá zahŕňa aj zakladajúcu vzburu izraelského ľudu v jeho túžbe po ľudskom kráľovi.

490

V posvätných dejinách, ktoré sú znázornené v knihe Ezechiel, sa nachádzajú tri obdobia po štyristo deväťdesiat rokov; jedno bolo spojené s kráľmi, druhé so svätyňou a tretie s vojskom. Tieto tri obdobia sa zhodujú so vzburou Árona (svätyňa), Saula (vojsko) a Jeroboáma (kráľ). Zo symbolov proroka, kňaza a kráľa je ako prorokujúci označený práve kráľ Saul; Áron bol kňazom a Jeroboám bol kráľom.

A stalo sa, keď všetci, ktorí ho poznali prv, videli, že hľ'a, prorokuje medzi prorokmi, vtedy si ľud hovoril jeden druhému: Čo sa to stalo synovi Kíšovmu? Či je aj Saul medzi prorokmi? A jeden z toho miesta odpovedal a povedal: Ale kto je ich otec? Preto sa to stalo príslovím: Či je aj Saul medzi prorokmi? 1. Samuelova 10:11, 12.

Víťazná cirkev pozostáva z tridsaťročného proroka, tridsaťročného kňaza a tridsaťročného kráľa, predstavených Ezechielom, ktorý začal v tridsiatom roku, Jozefom, ktorý začal svoju službu v tridsiatom roku, a kráľom Dávidom, ktorý začal kraľovať vo svojom tridsiatom roku. Víťazná cirkev je v posledných ôsmich kapitolách knihy Ezechiel predstavovaná ako chrám, ktorý napĺňa zem, a víťazná cirkev je Filadelfia, ktorá je ôsmou cirkvou, ktorá je zo siedmich.

Prorocká línia Joziáša, ktorá sa začala roku 977 pred Kr., sa končí pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone. Očisťovanie a zapečaťovanie stoštyridsiatichštyritisíc, ktoré sa začalo 31. decembra 2023, sa začalo vtedy, keď Michael zostúpil, aby vzkriesil dvoch svedkov zo zjavenia jedenástej kapitoly. Rok 2023 prišiel dvadsaťdva rokov po 11. septembri 2001, tak ako Alien and Sedition Acts z roku 1798 prichádzajú dvadsaťdva rokov po Deklarácii nezávislosti z roku 1776. Jeroboamova dvadsaťdvaročná vláda sa začala roku 977 pred Kr., keď bolo predložené proroctvo o Joziášovi. V tom čase neposlušný prorok z 1. knihy kráľov, trinástej kapitoly, čelil Jeroboamovmu odpadnutiu tak, ako Mojžiš čelil Áronovmu odpadnutiu a Samuel čelil zástupu, ktorý žiadal kráľa. Tieto strety proti základným odpadnutiam, predstavené posolstvom neposlušného proroka, Mojžiša

a Samuela, predstavujú hlasné volanie tretieho anjela pri nedeľnom zákone. Je to výstražné posolstvo ohlasované zástavou, ktoré je v dejinách Jeroboama predstavené predpoveďou o Joziášovi sprevádzanou „znamením“.

A hľa, prišiel muž Boží z Judska do Bétela podľa slova Hospodinovho; a Jeroboám stál pri oltári, aby páliť kadidlo. A zvolal proti oltáru podľa slova Hospodinovho a povedal: Oltár, oltár, takto hovorí Hospodin: Hľa, domu Dávidovmu sa narodí syn, menom Joziáš; a na tebe bude obetovať kňazov výšin, ktorí na tebe pália kadidlo, a na tebe budú spálené ľudské kosti. A v ten istý deň dal znamenie a povedal: Toto je znamenie, o ktorom hovoril Hospodin: Hľa, oltár sa roztrhne a popol, ktorý je na ňom, sa vysype. A stalo sa, keď kráľ Jeroboám počul slovo muža Božieho, ktorý volal proti oltáru v Bételi, že vystrel svoju ruku od oltára a povedal: Chyťte ho! A jeho ruka, ktorú vystrel proti nemu, uschla, takže si ju nemohol pritiahnuť späť k sebe.

Aj oltár sa rozštíepil a popol sa vysypal z oltára podľa znamenia, ktoré dal muž Boží slovom Hospodinovým. Vtedy kráľ prehovoril a riekol mužovi Božiemu: Prosím, obmäkči teraz tvár Hospodina, svojho Boha, a modli sa za mňa, aby mi bola moja ruka zasa navrátená. A muž Boží prosil Hospodina a kráľova ruka mu bola zasa navrátená a bola ako predtým. Potom kráľ povedal mužovi Božiemu: Pod' so mnou domov a posilni sa, a dám ti odmenu. Ale muž Boží povedal kráľovi: Keby si mi dal polovicu svojho domu, nešiel by som s tebou, ani by som nejedol chlieb, ani nepil vodu na tomto mieste. Lebo tak mi bolo prikázané slovom Hospodinovým: Nejedz chlieb, ani nepi vodu, ani sa nevracaj tou istou cestou, ktorou si prišiel. A tak odišiel inou cestou a nevrátil sa cestou, ktorou prišiel do Bétela. 1. Kráľov 13:1–10.

Prorokovo odmietnutie jeť s Jeroboámom napriek ponuke „polovice tvojho domu“ je v súlade s Herodesovým sľubom Salome dať jej polovicu svojho kráľovstva.

A keď prišiel vhodný deň, Herodes na svoje narodeniny vystrojil hostinu svojim veľmožom, vysokým vojenským veliteľom a popredným mužom Galiley. A keď vošla dcéra tej Herodiady, tancovala a zapáchala sa Herodesovi i tým, ktorí s ním stolovali, kráľ povedal dievčaťu: Žiadaj si odo mňa, čokoľvek chceš, a dám ti to. A prisahal jej: Čokoľvek si odo mňa zažiadaš, dám ti, až do polovice svojho kráľovstva. A ona vyšla a povedala svojej matke: O čo mám žiadať? A ona povedala: Hlavu Jána Krstiteľa. Marek 6:21–24.

Herodesov sľub polovice svojho kráľovstva sa odohral pri príležitosti jeho narodenín. Herodes je symbolom Ríma a desať kráľov zo zjavenia sedemnástej kapitoly je predobrazených desaťnásobným rozdelením Ríma v siedmej kapitole Daniela a desiatimi prstami na nohách v druhej kapitole. Jeho narodeniny sú vyznačené vtedy, keď šieste kráľovstvo pri nedeľnom zákone nahradí siedme kráľovstvo, a v tomto zmysle sú to narodeniny Organizácie Spojených národov ako siedmeho kráľovstva biblického proroctva. Pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone desať kráľov, predstavovaných Jeroboámovými desiatimi severnými kmeňmi, súhlasí s tým, že na jednu hodinu odovzdajú svoje kráľovstvo šelme v Zjavení „sedemnást“.

Lebo Boh vložil do ich srdce, aby vykonali jeho vôľu, aby sa zjednotili a odovzdali svoje kráľovstvo šelme, až kým sa nenaplnia slová Božie. Zjavenie 17,17.

Skôr než sa budeme zaoberať Ezechielovým proroctvom štvrtej kapitoly, určíme „trinásť“ prípadov, keď Ezechiel priamo uvádza dátum. Týchto trinásť medzníkov sa vo všeobecnosti rozdeľuje medzi svet a Boží ľud. Svet, predstavený Egyptom, je priamo zasadený do dátumu šesťkrát, Týrus je oslovený raz a ďalších šesťkrát je predmetom Jeruzalem. Kniha sa začína v roku 592 pred Kr., čo je tridsiaty rok sedemnásteho jubilejného cyklu, a prvý verš štyridsiatej kapitoly Ezechiela určuje 22. október 573 pred Kr. ako koniec tohto cyklu. Jubilejný cyklus predstavuje čas spečatenia sto štyridsaťštyri tisíc od 11. septembra až po čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon, ktorý je zasa predstavený vo fraktáli tých istých dejín od 31. decembra 2023 až po čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon. Obe obdobia boli predobrazené obdobím od 11. augusta 1840 do 22. októbra 1844.

Dňa 11. augusta 1840 zostúpil nik menší než Ježiš Kristus ako mocný anjel zo Zjavenia desať, ktorý priniesol malú knižku, ktorú mal Boží ľud vziať a zjesť. Ten istý anjel opäť zostúpil pri 9/11, aby označil začiatok času zapečatovania. Ten istý anjel zostúpil 31. decembra 2023, aby vzkriesil dvoch svedkov, ktorí boli zabití na ulici toho veľkého mesta Sodomy a Egypta, kde bol ukrižovaný aj Pán. Toto zostúpenie označilo záverečné obdobie času zapečatovania. V rámci fraktálneho obdobia od 31. decembra 2023 až po nedeľný zákon je kňazovi Ezechielovi dané videnie chrámu v nebi. V tom čase je urobený nemým a hovorí iba vtedy, keď mu to Boh prikáže. Jeho stav trvá až do čoskoro prichádzajúceho nedeľného zákona, znázorneného zničením Jeruzalema.

Tak ako Jánovi, aj Ezechielovi je prikázané vziať knihu, ktorá bola v ruke zostupujúceho anjela z Zjavení desať, a je mu tiež povedané, aby zjedol knihu náreku, smútku a beda.

Ale ty, syn človeka, počúvaj, čo ti hovorím; nebuď vzpurný ako ten vzpurný dom: otvor svoje ústa a zjedz, čo ti dávam. A keď som sa pozrel, hľa, bola ku mne vystretá ruka; a hľa, v nej bol zvitok knihy. A rozvinul ho pred mnou; a bol popísaný zvnútra i zvonku; a boli na ňom napísané náreky, žalospev a beda. Ezechiel 2:8–10.

Posolstvo je predstavené ako trojnásobné posolstvo, a tak predobrazuje posolstvo troch anjelov zo štrnastej kapitoly Zjavenia. Preto je to pečatiace posolstvo tretieho anjela, ktoré zapečatuje tých v Jeruzaleme, ktorí nariekajú a žalia nad hriechom cirkvi a krajiny, ako je to znázornené v deviatej kapitole Ezechiela a v siedmej kapitole Zjavenia.

A sláva Boha Izraela vystúpila od cheruba, na ktorom spočívala, k prahu domu. A zavolať mužovi, odetému do ľanového rúcha, ktorý mal pri boku písársky kalamár; a Hospodin mu povedal: Prejdi stredom mesta, stredom Jeruzalema, a urob znak na čelách mužov, ktorí vzdychajú a nariekajú nad všetkými ohavnosťami, ktoré sa v jeho strede páchajú. Ezechiel 9:3, 4.

Tí, ktorí prijímajú pečať, smútia nad hriechmi cirkvi a nad hriechmi krajiny, a Ezechielovo svedectvo je votkané do dejín Jeruzalema a Egypta, symbolov cirkvi a sveta.

„Kvas zbožnosti celkom nestratil svoju moc. V čase, keď je nebezpečenstvo a sklúčenosť cirkvi najväčšia, bude malá skupina tých, ktorí stoja vo svetle, vzdychať a nariekať nad ohavnosťami, ktoré sa páchajú v krajine. No obzvlášť budú ich modlitby vystupovať v prospech cirkvi, pretože jej členovia konajú podľa spôsobu sveta. ...“

„Príkaz znie: ‚Prejdi stredom mesta, stredom Jeruzalema, a označ znamením čelá mužov, ktorí vzdychajú a nariekajú nad všetkými ohavnosťami, čo sa páchajú uprostred neho.‘ Títo vzdychajúci a nariekajúci hlásali slová života; karhali, radili a naliehavo prosili. Niektorí z tých, ktorí zneuctvovali Boha, činili pokánia a pokorili svoje srdcia pred Ním. Ale sláva Hospodina odstupila od Izraela; hoci mnohí ešte naďalej zachovávali vonkajšie formy náboženstva, chýbala im Jeho moc a prítomnosť.“ Svedectvá, zväzok 5, 209, 210.

V kontexte Knihy nárekov, kde nárek a beda predobrazujú troch anjelov zo Zjavenia štrnástej kapitoly, náreky a smútenie predstavujú prvého a druhého anjela a tretí je posolstvom beda, symbolom východného vetra, ktorý zadržiavajú štyria zadržiavajúci anjeli zo siedmej kapitoly Zjavenia.

Egypt

V knihe Ezechiel sa uvádza trinásť dátumov. Prvým z egyptského súboru dátumov je Ezechiel 29:1 a predstavoval rok 587 pred Kr.

V desiatom roku, v desiatom mesiaci, dvanásteho dňa mesiaca, zaznelo ku mne slovo Hospodinovo takto: Syn človeka, obráť svoju tvár proti faraónovi, egyptskému kráľovi, a prorokuj proti nemu i proti celému Egyptu. Hovor a povedz: Takto vraví Pán, Hospodin: Hľa, som proti tebe, faraón, egyptský kráľ, veľký drak, ktorý leží uprostred svojich riek a hovorí: Moja rieka je moja a ja som si ju urobil pre seba. Ezechiel 29:1–3.

Rok 587 pred Kr. je rokom obliehania, ktoré sa začalo rok a pol pred zničením Jeruzalema. V tom čase Ezechiel vyhlasuje, že Boh zvrhne Egypt a že toto zvrhnutie ukáže Božiemu ľudu jeho bláznovstvo, keď dôveroval egyptskému drakovi. Na konci kapitoly je vyslovený výrok, že Egypt bude vydaný Babylonu, čím sa určuje, kedy desať kráľov odovzdáva svoje siedme kráľovstvo biblického proroctva novodobému Babylonu — ôsmemu kráľovstvu, ktoré je z tých siedmich. Toto proroctvo sa naplnilo o „sedemnásť“ rokov neskôr, v roku 571 pred Kr., ako je uvedené na konci kapitoly. Kapitola 29 teda obsahuje prvý aj posledný datovaný odkaz súvisiaci s Egyptom.

A stalo sa v dvadsiatom siedmom roku, v prvom mesiaci, v prvý deň mesiaca, že ku mne zaznelo slovo Hospodina: Syn človeka, Nabuchodonozor, babylonský kráľ, podrobil svoje vojsko veľkej službe proti Týru; každá hlava olysela a každé plece sa odralo; no nedostal nijakú odmenu ani on, ani jeho vojsko za Týr, za službu, ktorú proti nemu konal. Preto takto hovorí Pán, Hospodin: Hľa, dám egyptskú krajinu Nabuchodonozorovi, babylonskému kráľovi; a odvedie jej množstvo, vezme jej koristiť a uchváti jej lúpež; a to bude odmenou pre jeho vojsko. Dal som mu egyptskú krajinu za jeho námahu, ktorou slúžil proti nemu, pretože pracovali pre mňa, hovorí Pán, Hospodin. V ten deň spôsobím, aby vyrašil roh domu Izraela, a tebe dám otvorenie úst uprostred nich; a poznajú, že ja som Hospodin. Ezechiel 29:17–21.

Dvadsiaty rok, prvý mesiac, prvý deň vo verši sedemnásť predstavuje posledný dátum z trinástich dátumov v Ezechielovi a je to jediný dátum, ktorý pripadá po 22. októbri 573 pred Kr. Predstavuje čas, keď je kráľovi severu v Danielovi 11,42–43 daný Egypt, ako aj okamih, keď desať kráľov odovzdá svoje siedme kráľovstvo ôsmemu kráľovstvu, ktoré je zo siedmich. Napĺňa sa to vtedy, keď „roh domu Izraela“ vypučí. V Izaiášovi Izrael pučí v deň východného vetra.

Tí, ktorí vyjdú z Jáкова, zapustia korene; Izrael rozkvitne a vypučí a naplní povrch sveta ovocím. Izaiáš 27:8.

Keď sa naplní Ezechiel 29:17 a drak Egypta bude pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone vydaný pápežskej šelme, bude na Izrael bez miery vyliaty neskorý dážď. Tento dážď sa začal 11. septembra ako pokropenie, predobrazené tým, že Kristus dýchol na svojich učeníkov po tom, čo zostúpil na zem po svojom vystúpení k svojmu Otcovi po svojom vzkriesení.

„Kristov úkon, keď dýchol na svojich učeníkov Ducha Svätého a udelil im svoj pokoj, bol ako niekoľko kvapiek pred hojným dažďom, ktorý mal byť daný v deň Letníc.“ Spirit of Prophecy, zväzok 3, 243.

Ezechielova predpoveď o páde Egypta bola vyhlásená v roku 587 pred Kr. v roku obliehania a o „sedemnáť“ rokov neskôr sa táto predpoveď naplnila. Naplňa sa v období predstavenom číslom „sedemnáť“, a tak predstavuje skryté dejiny štyridsiateho verša jedenástej kapitoly Daniela. Má sa naplniť počas času zapečatovania sto štyridsaťštyritisíc, ktorý je zobrazený v deviatej kapitole Ezechiela. V čase zapečatovania je vyliaty neskorý dážď, najprv ako pokropenie pri 9/11 a potom ako plné vyliatie pri nedeľnom zákone. Podľa Izaiáša sa to naplňa v „deň východného vetra“ a islam je východný vietor a islam je tretie „beda“. Posolstvo, ktoré mal Ezechiel zjesť, bolo trojnásobným posolstvom, z ktorého tretia časť bola posolstvom beda.

Ezechielových trinásť datovaných posolstiev bolo predložených v súvislosti s Jeruzalemom, Egyptom a Týrom. Všetky sa zaoberali vzburou, ktorú predstavuje číslo „trinásť“.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v úvahe o datovaní Ezechiela.